

Harasztiné Bata Zsuzsanna, ny. óvodapedagógus

Jön a Mikulás?

Hó, hó, friss hó, gyöngyen hulló, gyöngyvirág hó...- dúdolja Luca saját dallamot kitalálva a vershez.

Kora reggel látta a pelyheket az ablakból, aztán eszébe jutott, hogy az óvodába ma jön a Mikulás. Nem Miklós napon, hanem eggyel előbb. Testvérei iskolások már, sietve készülődnek, hogy időben beérjenek az iskolába.

Luca még álmodozik. Tovább verselget. *Télapó itt van, hó a subája, leng a szakállá... Zsák, zsák tele zsák piros alma aranyág* - és egy óvodában tanult dal is eszébe jut: *Hull a pelyhes fehér hó, jöjj el kedves Télapó, minden gyermek várva vár, vidám ének hangja száll...*

Igen. - és még folytatja, *Van zsákokban minden jó, piros alma mogyoró.* - és egy versfoszlány: *Erdőszélen farakás, ott lakhat a Mikulás.*

A fiúk legyintenek. Luca kérdezni szeretné, pontosítani, hogy akkor Télapó vagy Mikulás jön.

Bence az idősebb már is mondja:

- *Képzeld, amikor én is óvodás voltam, egy reggel anya szólt, hogy siessék, mert jön a Mikulás, és én kiugrottam az ágyból. Aztán aznap semmi sem sikerült jól. Anya azt mondta, hogy biztos ballábbal keltem fel.*
- *Nem tudtam, hogy mit jelent ez, de tényleg kidőlt a kakaó a szép ruhámra, nem találtam kesztyűmet, azonnal ki akartam menni hógolyózni reggel, mert akkor is esett a hó. Anya szólt, hogy már várnak az óvodában és siessék és Soma is igyekezzen. Így hát tanakodni kezdtünk, hogy jó- jó, mi kapunk valamit a Mikulástól, de ő vajon mit kap a gyerekektől.*
- *Akkor még leültem rajzolni egy képet neki havas háztetőről meg fenyőkről és talán egy piros almát is rajzoltam neki. 5 éves voltam. A zsebem tele volt kincsekkel,- dugó, rágó, kulcs, fényes bicikli csavar, szögek is voltak meg szigetelő szalag,- a bicikliszerelésnél maradt, amikor apával szereltük a szelepet. Szóval tanakodtam, hogy mire lenne szüksége a Mikulásnak, ha majd találkozom vele, de nem találkoztam, mert elkéstem az oviból.*

Anya mondta:

- *Nem baj, este jön hozzánk is, készítem ki a cipőmet fényesre tisztítva, majd odakerül az ajándék a cipő mellé.*
- *Somával együtt vártuk az estét, figyeltünk minden neszre, hangra, zajra, zöreijre, a puha hóban a léptekre vártunk, sokáig fent voltunk, már egészen sötét volt. Decemberben, tudod,*

hamar sötétedik. Semmi sem történt, a rajzot odaraktam a cipőm mellé, meg egy fényes kulcsot, egy csillogó csavart is és vártam és vártunk.

- *Soma azt mondta, hogy picit becsukja a szemét és úgy figyel. Soma elaludt. Én is becsuktam a szemem picit, de figyeltem, aztán nem emlékszem semmire.*
- *Reggel elállt a hó, az ablakhoz szaladtam, Soma is, mert ő is kitette a kis csizmácskáját, ő is tett bele ajándékot a Mikulásnak*
- *Az ablakban nagy csokimikulás állt, piros fényes zacskókban mindenféle édesség és aranyos virgács. Mindkettőnknek.*
- *Kinéztam az ablakon, hátha látom a Mikulás lábnyomát, igen ott volt a hóban nagy csizma nyom. Láttam, hogy merre indult tovább, épp a szomszéd kerítése felé.*
- *Ennyi maradt meg hát a nagy találkozásból. Az ajándékomat elvitte. Biztos örült neki.*

- *Nos, Luca, most igyekezz, mert az óvodában sok gyerek várja, ne késs, menj, vidd az ajándékodat, hátha szemtől szembe látod és nemcsak a halk léptét, suhanását, egy ezüst hajszálat vagy a kiürült zsákját és este időben rakd ki a cipődet. Mi is kiteszük. Együtt lesz egy ablakban három pár cipő.*

- *Most jut eszembe,- hadarja gyorsan Bence.*

- *Luca, kérdezd meg Nagymamát, hogy emlékszik-e mit mesélt nekünk a hajdani Mikulás-csomagról, amit ő kapott szalagos kislánykorában? Bizony a hosszúszerű barna bőrcipőben valódi alma, valódi vérmogyoró, valódi dió volt, és egy pici csokoládé, és volt virgács is piros vesszőkből, pont olyanok, mint a kerítésük mellett sűrűn növekvő sövény ágai. Szépen összekötve zsinórral. Jó kislány volt, de a Mikulás mégis odatette a cipő mellé.*

Luca Bencétől nem kapott választ a Téalapóra, de **Anyá útközben elmondta.** Lappföldön, fent északon, rénszarvas szánon közlekedik a Téalapó, havas a csizmája, vidáman énekel, képes a háztetők felett is elszárgulni a szánnal, sietős a dolga. Zsákjában játékok vannak, mégpedig olyanok, amelyre várnak a gyerekek. Levelet kell Neki írni időben, hogy legyen ideje beszerezni, aztán karácsonyig el is juttatja azoknak, akik neki írnak.

Bencéhez, Somához és a mai gyerekekhez a piros főveges, aranyozott bottal járó,- déli országból, Ázsiából érkezik, ahol még télen is meleg van,- Miklós püspökre emlékeztető jóságos Mikulás hozza az ajándékot. Igen, ő is hoz édességet és játékot is, az óvodásoknak, főként az egész csoportnak, hogy együtt játsszanak vele.

Luca tehát minden tud. Van Téalapó és Mikulás, mindkettő a *jó gyerekek barátja, cukrot, diót, mogyorót rejteget a zsákja, és gömbölyű zsákját százfelé viszi.*

- *Nagy pelyhekben hull a hó, siess hozzánk Téalapó - dúdolja, Luca míg anya óvatosan vezeti az autót. Bence Soma már rég bent van az iskolában.*

Este együtt várnak majd és úgyis ki fog derülni, minden, hogy a kettő egy és ugyanaz -gondolja Luca, mert Anyának mindig igaza van.

2017. december 6

Versidézetek: Pedagógiai irodalmi és ének-zenei kötetekből